

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه سوسیالیسم کارگری
۱۲ نومبر ۲۰۱۸

مصاحبه با رفیق بریالی در مورد انتخابات پارلمانی در افغانستان

سوسیالیسم کارگری :

انتخابات پارلمانی در افغانستان در بدترین شرایط و احوال با صرف صد ها میلیون دالر توسط غربی ها به نحوی پایان یافت. مردم از یک طرف و طبقات حاکم از جانب دیگر، هر یک انتظارات خود را از این معامله سیاسی دارند. به نظر شما برگ برنده در دست کیست؟

ج. بریالی:

اولاً باید خاطر نشان کرد که نفس کار زار و ماهیت پارلمان و پارلمانتاریسم همین فریب و دغل سیاسی است. زیرا بورژوازی برای متعارف ساختن خود، قانونمند گردانیدن سیستم و ساختار سیاسی اقتصادی و اجتماعی خود به این ظرف مهم ضرورت دارد. به همین لحاظ برای تولید یک الیت ثروتمند و برای پشتیبانی نظام ثروتمندان با یک برنامه و

ستراتژی، در افغانستان البته با نمونه خیلی ها غیر متعارف و مزخرفش مواجهیم. این اشرافیت در حقیقت به مناسبت همین مفت خوری و پُرخوری و پشتیبانی مالی هنگفت، به مرور به مزاحم قانونمندِ عدالت و برابری خواهی تبدیل می گردند.

دوم، دقیقاً همانگونه که در سوال تان آمده که انتخابات کنونی «معامله سیاسی» می باشد، بلی زیرا مراد اصلی از آن ادامه این روند در اشکال جدید و زمینه دادن به عروج سیاسی رسمی احتمالی طالبان که اگر توافق رسمی می کردند، مطمح نظر بود و واقعاً برای جلوگیری از سقوط تمام و کمال این اداره و جلوه دموکراتیک بخشیدن به دوام سلطه این سیستم و ضمناً فراخوان های گسترده به طالبان برای اشتراک در این پروسه، بالاخره با قتل و کشتار ده ها تن، انفجار و انتحار از یک جانب و جعل کاری های واقعاً گسترده و شکایات صد ها هزار نفری پایان یافت.

اصل انتخابات های اینگونه به خصوص در کشور هائی با موجودیت نظامیان خارجی کلاً جنبه فرمایشی و اساساً دیکته شده توسط کشور و سیستم های مهاجم دارد که از یک جانب دوست و همکار جلوه دادن خود را و از جانبی هم نشان دادن حاتم بخشی به اصطلاح دموکراتیک خود را هدف دارد. این ها با صدور مجاهد و طالب و لومپن های اسلامی طی نزدیک به چهار دهه به افغانستان و سرکوب ساختن هر نوع حرکت سیاسی و دیگر باوری همراه با ویرانی آخرین خشت های حتی یک زندگی معمولی اجتماعی و سیاسی، چنان خفقان و وحشت های مذهبی را رایج ساختند که انتخابات امروزه زیر عنوان حق کاندید شدن و کاندید کردن و حق رأی مردان و زنان و مبارزات پارلمانی در این چارچوب یک فاز بخشش و رحمت الهی!! و طلائی برای عده ای معین از لایه های جامعه، ترجمه می شود.

بنابراین با همین یادهائی موجز هم که شده نتیجه گیری می شود که چه در این انتخابات و چه در هر انتخابات پارلمانی، بازنده اصلی، مردمان زحمتکش آن جامعه اند که نسبت چندین عامل و ناتوانی های دایمی سیاسی ایجاد شده توسط همین نظام های سیاسی، قدرت مقابله علیه بخش طبقه مفتخوار و ثروتمند را ندارند و یا این توانائی ها به لحاظ مادی از آنها گرفته شده است.

و سوم، چون اصل حق آزاد رأی دادن و کاندید شدن در انتخابات بورژوازی در حقیقت مشابه به وضعیت کارگر و کار و سرمایه است، اجازه دهید این وضعیت رأی دهی و رأی گیری را با دادن یک مثال مشخص تر با وضعیت و سیستم اقتصادی بازار آزاد، مقایسه نموده، تکمیل سازم.

در نظام سرمایه برای کارگر هم می گویند آزاد هستی که انتخاب کنی، یا کار می کنی یا چنین باید استنثار شوی و یا از بی امکانی بمیری. انتخاب دیگر و انسانی تری که کارگر کار دلخواه اش را انتخاب کند و از جانب کسی یا دولتی استنثار و نیروی کارش دزدی نشود و یا اساساً نظام مزد در برابر کار نباشد، وجود ندارد. بنابراین کارگر در یک رابطه از قبل نابرابر ولی قانونی، در انتخاب برابری و زندگی نابرابر، همان زندگی نابرابر را مجبوراً به خاطر دوام حیات خود، انتخاب می کند و آنوقت است که در واقعیت امر مخالفت اعتراض با تأییدیه نابرابری، توسط خود کارگر و زحمت کش از خودش گرفته می شود و فقط اجازه دارد از طریق اتحادیه صنفی یا سندیکای خودش گاه گاهی اعتراض نماید.